

POLONIAE REGNUM.

obambulantes: & nudi etiam Cyclopum more laborant. Bochniæ, ocreatis tantum, & braccis pudibunda velatis, qui fodunt. Velisci quidem leuiori omnia opera constant. Bochniæ magnus in extrahendo labor est, cum quod multis in locis extrahitur, tum etiam quod ex altissimis fossis, interim per cuniculos trahitur, interim machinis subitus fabrefactis, attollitur, donec hac & illac vario flexu per cryptas prouolutus, & sexies minimum subterraneis illis machinis sublatus, demum ad supremi introitus fauces conuoluitur, ut claram in lucem attollatur. Cumque Velisci fossæ fint, præter cameras, alicubi octodecimi scalarum altitudine, quarum nulla breuior sit octo cubitis, multis interim longioribus. Cestat Bochniæ, præter primarum fauciū immanem profunditatem, in altissimam fossam octoginta scalarum altitudinem durare, & quotidie fieri altiorem, innumera salis excisa copia. Bochnianæ glebz puriores, falsioresque existimantur. Vtrobiqui per reliqui salis rupes, venæ quædam euagantur pellucidæ, & Chryſalli modo nitidae, salis gemmæ, vt recentiores cognominant, cuius præcipuuſ est in medicinis vſus. Apparent & venæ extinto carboni nigrore similes, quarum materiam aurei pondere contritam & modico vino sumptam, aluum soluere aiunt. Mirum, verò inter tot fœcundæ naturæ miranda opera, spectaculū tanta altitudine solidos salis demitti montes, & cuniculis in tanta ſpatia adactis, ad lucernarum lumina moles subterraneas excauari. Nullus illic dies, nulla nox, sed umbræ tantum sine cœlo. Velisci non raro ingentium ſeſe templorum ſpecie camerae offerunt, immanibus salis columnis extantibus, quibus superiora ſolido & ipsa concreta ſale ceu fornices quidam ſustinentis montibus enati, imminent, grauiſſimo ſeſe pondere, admira-

bili quadam operariorum industria librante. Bochniæ mille quingenorum pondo Germanicorum graues micæ extrahuntur, & interdum maiores cædi aiunt. Hæc autem Romana pondo tria millia æquāt. Eſt & in hac terra aliud naturæ miraculū, quæ apud Nochow & Paluky oppida ollas ſua ſponte fingit formatque, quæ è terra extractæ, ac ſiccatae, vi facitix ollæ vtiles ſunt. Sulphuris præterea hic venæ ſunt plurimæ, cùm thermæ nullæ ſint. Gens etiam (vt illud quoque obiter moneam) Sclauionico vtitur idiomate. Polonia autem Silesiæ ad Occidentem contermina eſt, Prutenis & Moscouitis à Septentrione, ab Oriente Rhutenis, à Meridie Hungaræ, Carpatho monte, quem Crapak accolæ vocant, interiacente. Incipit in Occidente ſub gradib. longitud. 38. minut. 20. qui est meridianus urbis Squitzinæ, definitque in Oriente ſub gradib. longit. 45. minutis 50. vbi eſt Lonza urbs, à Meridie verò initium ſumit ſub grad. latit. 48. & min. 22. quo loco eſt Leweza oppidum, definitque in Septentrione ſub latitudine 53. grad. 40. mi. vbi Wososcho ciuitas ſita eſt. Subiacet itaque à principio octauī climatis, quod eſt per Boristhenis oſtia, vſq; ad principium decimi, quod eſt per Tanais oſtia. Vnde Parallelus eius Australis eſt 17. vbi dies prolixior horarum ſedecim. Boreus autem eſt 20. vbi dies prolixior eſt horarum 16 $\frac{1}{2}$. longa eſt itaque hæc Regio ab Occidente in Orientem milliari- bus Germanicis 70. aut Italicis 180. lata autem à Meridie in Septentrionem milliar. German. 79 $\frac{1}{2}$. vel Italico- rum 418.

BOHEMIAE REGNUM.

Boiohemiarum nomen vaticiniū seu fatum interpretatur Boiohemiarum antiqui annales, eò quod ea loca Libyssa quædam mulier fatidica habet. Sclavi autem qui tum has partes inuadebant ad occupandum, Boëmiam vocarunt, quod sic vaticinum ipsi appellarent. Verum nominis rationem nos verius intellecturos puto, si prius veteres huius regionis colonos considerauerimus. Boii enim Galliae populi fuere, haud procul ab Insubribus dissiti: iij à Cæsare victi Gallia excedentes, Italiam transcederunt, quos Romani finibus eiecerunt. Inde trans Rhenum in Germaniam profecti, Hercynia syluae incinctos incoluerunt capos, à quibus regio Boiohemi nomen accepit: quod vocabulū si interpreteris, significat Boiorū patriā seu domicilium (der Boierheim) nunc corruptus Bohemia. Hos Boios è boiohemo potentissimus Sueorum populus Marcomanni depulit, paulò ante Iulij Cæsaris aduentū, qui non solum in locum, sed etiam in appellationem Boiorū successit, ut boici. i. boieri fuerint appellati, hodie bauari iij corruptius vocantur, de quibus suo loco plura. Eiectis tandem è Boiohemo etiā Marcomannis, Quadiisque, Sclauini, Scythica & barbara gens intrauerunt, quos ab occupato boiohemo vulgus boemos vocat. Eorū autē historiā sic recenset Volaterranus lib. 7. Dicūt, inquit, ex Croatiae populis in Dalmatia duos egressos esse fratres Ozechium & Lachen, alterum versus Orientem & Septentrionem tractum tenuisse: ubi planities latuque campus erat, quem eorū lingua Boe dicunt, ex eoque Poloniā terram cognominasse. Alterum Ozechium in Germania ad Albim flu. consedisse, montanaque loca circa occupasse, ubi mulier fatidica Libyssa nomine agebat, locumque Boëmiam ex eo vocasse, quod sic vaticinum ipsi appellarent. Ego verò originem habuisse à Dalmatia, ob morum & linguæ similitudinem, non negauerim. Verum eos vetus tenuisse nomen, verisimile magis fuerit, quam nouum mutuatos. Boii itaque antiqui nusquam extant, nominis eorum vestigia & hęc regio & bauariae gentes retinuere etiamnum. Her munduros etiam hoc loco olim habitasse meminimus, in Misniæ descriptione, coniectura non leui inde sumpta, quod Tacitus testatur in Hermuduris Albim nasci. Longobardorum ac Semnorum, Sueorum populos huius tractus partem olim habitasse, ex Ptolomæo & Velleio colligi potest, qui ultra Albim etiam eos collocant. Vnde videtur in Lusatia ac Marchia Brandenburgi sedes habuisse. Postmodum verò Longobardi maris insulas ingressi sunt, ac demum Italiae partem inualebant, quo etiamnum loco harent. Hodierni Bohemiarum incolae, ut dictum est, Sclavi sunt: quorū etiam idiomate utuntur. Habet hoc regnum ultra 30. urbes immediate regno subiectas, reliquas autē Principes regni, Primates, Barones, Comites atque Nobiles sibi vendicant. Praga Casurgis Ptolomæo regni caput est, ad Muldauiam amnem sita. hic regia aula, ac Archiēpiscopatus est: vniuersali

olim studio floruit, id hodie Lipsia Misniæ ciuitas obtinuit. Egram urbem à cognomini sibi flu. habet, in veterū Nariscorum sedibus, loco, arte ac natura munitissima: vtpore quæ maxima sui parte natuæ rupi superstrata sit. Intra mœnia ambitum continet 2 milliariorum, extra autem mœnia 3. nec procul ab urbe fons est aquæ acidæ, saluberrimæ, quam eius Incolæ bibut audiissime: præter hunc autem potum & cereuisiam, Medo etiam, qui nusquam lauitor, meliorque conficitur, affatim exhauritur. Litomeritium vineta habet. Kuttenbergium argentifodinis diues est. Launum frumenti fructuumq; reliquorum prouentu fœlix est. Glattavvenium casei, Rakonikensium verò cereuisia commendantur. Bernum autem ferrifodinis ac sclopetis nobile est. Landzhtutensium ager gemmifodinis celebratur. Gilouvium in super auri, Rummavv argenti, Graupenum stanni, Schombachium argenti viui, Linstadium plumbi, minæraris fœcundæ sunt. Pardubitzenses autem gladij ac enses magno vbiique pretio sunt. Aëre, quod perpetuis aquilonis flatibus exposita sit regio, fruuntur duriore ac frigidiore, nec tamē insalubri. Regio Hercynia sylua vndique cingitur, Albi ac Muttauia irrigatur, quorum infra mentio fiet. Ager ipse hordei & tritici ferax, pabulo, pecore, ac piscibus abundat. Ferarum etiam ingentem habet copiam, ob sylvularum frequentiam, quæ vulpium, vrsorum, ceruorum, ac vrorum seu bubalorum, quos Lomi ipsi sua lingua vocitant, assiduam venationem præbent. De hac autem fera quā Lomi ipsi vocitant, perhibent, quod venata vesicam (quā largam infra mandibulā in collo penfilem habet) aqua calidissima, dum canes insequentes fugit, impletat, eosque hac cum potestas datur, inspergat, qua quicquid tactum fuerit, aduritur, non secūs ac si feruenti aquæ fuisse immersum, ut & pilos & cutem absumat. Metallicarum ac minærarium, item aromaticarū rerum pharmaceuticę inferuentium ditissima regio est: olei tamen, quemadmodum & reliqua Germania sterilis est. Vino non omnino caret, verum austерum ac paulò acidius gignit. Ditiores autem nobiliori ac delicatori utuntur, ex Austria & Hungaria importato. Vicissim ipsi cereuisiam quam coquunt, præstantissimam in easdem regiones exportant. Thermis quoque calidis & salubribus nō destituitur hoc regnum, quarum copiam præbent. Elenbogium & Teplitza, Sudetæ montes Boëmiā cingunt, partim longè introrsus pertinent, ac regionem ipsam ferè intersecant, partim extra eam etiam Meridiem versus & Occidentem excurrunt. Mons Pinifer à pinuum, quos profert abundantia, hic in Naricoru ora situs est, oriens in montanis Marchionis Brandenburgensis, inter Franciam Orientalem, Voitlandiam ac Bohemiam, intra spatium duūm fermè milliū passū, quatuor inclytos amnes non sine admiratione & naturæ maiestate effundit in quatuor orbis cardines, Mœnum videlicet Francicum, Salam Toringicum, Nabum Boioaricum, Egramque Bohemicum. Idemque mons, auri, argenti, argenti viui,

CHOROGRAPHIA INSIGNIS REGNI BOHEMIÆ, AVTHORE IOANNE GRIGVIGERO.

Descriptio predaræ Coronæ
Bohemicae cum ciuitatibus ac
suis claustris locisque bene pra-
paratis. Terra sane fructifera
scatenisque numis aureis atq;
argentis. Conclusa est etiam
uastis montibus ac sylvis.
Loquela ibi est propria Cger-
manica ac Bohemica, quæ
postrema sese refert cum
omnibus linguis Vuandaloru.
Anno 1086. Regio haec in
Regnum, & insignis ciuitas
Praga in Archipiscopatum
procreata sunt.

Mil.	Ger.	Mag.		
1.	2.	3.	4.	
4.	5.	6.	7.	8.

BOHEMIAE REGNVM.

ferri, sulphurisque minæris fœtus. Gemmarum etiam fodinas exhibet. vnde proverbum ortum, quo dici solet: sæpenumero in monte Pinifero vaccam lapide peti, qui vacca sit pretiosior. Syluis regio tota tanquam natuuo muro circundatur: cuius pars ea quæ inter Occidentem & Septentrionem porrigitur, Gabreta sylua Straboni dicitur, portio verò qua à meridie ad Danubium usque pertingit, Luna sylua Ptolemæo vocatur, hodie Passauica sylua, *der Passauerwald*, versus Occidentem, qua Moravia contigua est, *der Schieß* vocatur. Fluminibus irrigatur plurimis. præcipuum est Albis, reliqua sunt Egra, Multauia, Saxana, Orlioze, Lusinitius, Misa, Gutzera. hi omnes in Albim egrediuntur. Vvatto, Vvatta, Satzavva, cum nonnullis alijs in Moltauiam exonerant. Vndique hæc regio Germanis populis septa est. Terminatur enim ad Septentrionem Silesijs ac Misnensibus, ad Occasum Voitlandia, Norico agro ac Palatinatu superiori, ad Austrum Bauaria ac Austria, seu Pannonia inferiori, ad Ortum Morauis ac Silesitarum.

parte, qui omnes Germani sunt. Initium eius est ab occasu sub longitudinis gradibus 29. & 35. minutis, sub quo Meridiano Egra vrbs locatur, finiturque ad Oriente sub gradib. longit. 34. minut. 50. quo loco est Landskron. Ab Austro incipit sub gradibus latitudinis 48. & minut. 50. Vbi Rosenburgum sitū est, desinque in Septentrione, sub gradibus latitudinis 50. & min. 35. quo loco est Gretz oppidum. Subiacet itaque à principio octaua climatis, quod est per Borysthenis ostia, usque ad finem eiusdem, i. per mediā Mœotim. Parallelus igitur eius Australis est 17. ac proinde diei prolixioris longitudo horarum 16. Boreus autem parallelus est 18. ibidemque dies prolixior horarū 16. aut paulò plus. Vnde regio colligitur ab Occasu in Ortum, hoc est, in longum habere milliaria Germanica 41. aut Italica 164. ab Austro autem in Boream milliaria Germanica 26. aut Italica.

104.

MORAVIAE ET SILESIAE TABVLA.

 Illesiam à cognomine sibi amne nomen accepisse tradit Conradus Celtes libro Amorum secundo, Elegia quinta.

Hic Odera (à priscis qui nomina Suevus habebat)

Nasit, & Codani precipitat aquis.

Suevus, qui Slesum solum sibi convocat amnem,

A quo nunc nomen Slesia terra gerit.

Malunt alij ab eiusdem nominis rege deducere hoc nomen, And, Althamerus Silesios de Elysijs Sueuorum populis existimat nuncupatos, eosque Selignos quoque appellatos tradit. quos, cùm eo loco habitasse colligere liceat, in Silesiorum eos nomen transiisse, verisimile est, facta literarum Methathesi ac S. præfixa. iij Lygiorum, Sueuorum gentes fuere, quod Tacitus ostendit: numerosa gens, suis distincta nominibus, Arij, Helueconæ, Manimi, Elysijs, Naharuali. Hæ omnes Sueoru gentes post Hermunduros, Marcomannos, Quados & Bohemiam, versus Eurum ad Danubium siti, in ipsa Silesia regione amplissima, Pannonia finitimi sederunt. Teschnem sem autem ditio nem iuxta Carphatum montem ad Vistulæ flu. Caput, Morauiæ que contermina, Luti, Burijæ que habitarunt. quo loco Parmecamps Ptolomæus statuit. Marsigni Sueuorum quoque populi indubie hunc Silesitarum tractum tenuere prope Nissam vrbem, vbi à Ptolomæo Maruinges Curionesque locantur. Quados præterea etiam Silesia Marauaniæ que loca habitasse coniiciunt nonnulli, quorum sedes Ptolom. lib. 2. cap. 11. ad Hercyniam sylam fuisse positas refert. Inquiens: Sub Hercynio nemore Quadi, supra quos ferruginæ & Luna sylua: quos tamen Marcomannis Boëmisque Occidentaliores facit, cum Marauani ac Silesitæ ijsdem Orientaliores sint. Vnde crediderim circa Voitlandos potius sedes horum antiquas quærendas esse. De Silesitis tamen hæc sunt quæ beatus Rhenanus refert. Indubium est, inquit, hæc gentem aliunde ex remotiore Aquilonaris Germaniæ parte emersisse, & Quadorum interiora partim loca tenere. Evidem Quados adhuc Danubij ripæ prætexi, cōtra Vindebonam, quam truncato vocabulo Viennam appellamus, à vero non abhorret: tametsi nōmē obsoluerit. Silesitæ olim proprijs suis ducibus paruere, iam verò Bohemiæ regno magna ex parte subsunt. Sermo gentis Germanicus est, quamuis vltra Viadrum flu. Polonicus præualeat. In duos regio ducatus seu comitatus diuiditur. Lignitzensem alterum præpotentem ac diuitem: Schweidnitzensem alterum, qui Coronæ subest Bohemicæ. Vrbium amplissima est Wratislavia, Budorgis, Ptolomæo, vulgo Breslaw dicta. Episcopalis & Metropolis, priuatis, publicis, &c. adificijs magnifice ornata, ad Oderam sita est. Hanc sequitur claritate Niſa, Episcopalis sedes, quam cognominis flu. alluit.

inde Glogouia maior Signitium, Oppelia Sueiuitium & Suibissa à Sueis forsan cognominata, ac complures aliae, quarum omnium loca situmque in tabula perspiciet qui volet. Aer quamvis paulò frigidior, vt cunque tamen mitis clemensque. Regio ipsa à principio vastæ Hercyniæ sylæ (quæ Danubium recta sequitur ad fines Dacorum usque) portio, vt tota plana introrsus, ita & montibus collibusq; vallata & circundita extrorsus, ac nemorosa fuit. Sed temporis processu sparsim vicos habitari coepit est. vbi autem fidem Catholicam incole amplexi sunt, constitutis oppidis, ad mitiorem cultum est redacta. Ager quod crebris torrentibus ac riulis è Bohemicis mōtibus profluentibus irrigetur, fertilis admodum est. Vinum producit modicum, quamvis austernum, in Crosnensi agro, quod tamen vt plurimum per Viadrum fluuum in Prussiam euehitur: ipsi verò Morauiæ, Hungaricoque importato maxime vtantur. Vulgus cereuismam potat. Annonæ hic magna facilitas. Ora Lygiorum circa Luzatiæ ac Bohemiam montes minærarum æris foecundissimos habet. Carpathus quoque qui & Suevus mons vastissimus, per Silesias, Marauaniosque in Pannoniam ac Sarmatiam protenditur: auri, cupri, ac reliquarum minærarum copiam præbet. Thermas habet prope Hirschbergum ad Zackam flu. Sylvis, vt iam monuimus regio vndique conspergitur, ex Hercyniæ portiones sunt. Fluminibus cum rigetur plurimis, tamen Viadro flu. tanquam principe, omnes corruantur, cuius hic fontes visuntur: in Morauiæ conterminis, iuxta Gieke oppidum, haud ita procul ab Olomuntia distans. Oneratut enim Neifia dupli, Polsnitza, Katzbacho, Boero, ac propemodū infinitis alijs. In ijsdem etiam terminis Vistulæ quoque fluuij fontes cernuntur, qui inde per Poloniam fertur, cuius alibi meminimus. Terminatur verò Silesia ab Ortu Polonia, à Meridie Morauiæ, & Bohemia, ab Occasu Misnia & Lusatia, à Septentrione Marca antiqua Brandenburgensi. Initium sumit ab Occidente sub gradibus longit. 37. minutis 40. qui Tribellensis est Meridianus, definitque sub gradibus longitudinis 42. & 19. minut. sub quo Meridiano Bylitz oppidum est. Ab Austro verò incipit sub gradibus latitud. 49. & minut. 44. vbi Iablumka oppidum videre est, ac in Septentrionem protenditur ad gradus latitud. 52. & minuta 11. qui est Suibosni oppidi latitudo. Est itaque post medium octaui climatis, quod est per medianum Mœotum, usque ad medium noni climatis, quod est per Rheni ostia. vnde Parallelus eius Australis est 18. diesque prolixior ibidem horarum 16¹/₄. Septentrionalis autem est 20. ac dies ibidem prolixior horarum 16³/₄. Habet itaque regio in longum, hoc est, ab ortu in Occasum millaria Germanica 39. aut Italica 156. In latum autem est ab Austro in Boream millaria Germanica 38. seu Ital. 152.